

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 30. марта 2006. године

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић, из Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Драгутин Драгићевић и Иван Кораћ, браниоци оптужених, адвокат Зоран Јовановић који се јавља за адвоката Владимира Петровића, Мирослав Перковић, Миломир Шалић, адв. Сташевић Слободан, а адвокат Шалић Миломир ће замењивати адвоката Ђокић Драгана и Ђорђевић Мирослава, уз сагласност оптужених, те пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао сведок позвани? Добро, нека дође.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Зоран Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви осећате, јел можете да?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте Зоран Јовановић?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Ваше личне податке у истрази саопштили. Да ли има неких измена, адреса или нешто? Где Ви живите?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тренутно у Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште, ово што је у Зворнику?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваљеу, на којој адреси?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Карађорђева 65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству ни у завади? Видим, овде сте се и о томе изјашњавали? Са оптуженима, нисте неки род?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ

Са личним подацима као у истрази, без измена, додаје да тренутно борави у Ваљеу, ул. Карађорђева бр.65, упозорен, опоменут, након што је опоменут на текст заклетве, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ положили заклетву, па Вас опомињем да сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Ви као сведок пред судом нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Имате ту једну цедуљу, ја Вас молим да окренете, са неким именима и неким словима поред тих имена, па Вас молим, ако будете имали потребе приликом свог излагања да помињете та имена, да уместо имена користите то слово, ту поред. Ви сте давали изјаву везано за овај поступак пред истражним судијом овог суда у јуну 2005. године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при тој својој изјави?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико се сећам шта сам давао, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Давали сте и изјаву хашким истражитељима, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете и при тој изјави?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих Вас сада позвала да нам укратко поновите оно што сте изјавили, а наиме, нешто везано за Вашу сазнања о овим догађајима у периоду од половине маја до половине јула 1992. године, везано за догађања у Зворнику и Ваше учешће, уколико сте били тамо. Видим да сте били на том простору. У ком својству, да нам мало кажете, прво, везано за Вашу радну биографију. Да ли Вам је нешто познато о некој депортацији лица из места Козлук и да ли Вам је нешто познато о постојању неких логора на територији општине Зворник у овом периоду, који сам Вам сада рекла. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, када је војска отишла из Зворника, мислим половина маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да се вратимо на ово Ваше, Ви сте, шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам по занимању грађевински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш ангажман у војсци, од када датира? Имате ли неко војно образовање?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам школу резервних официра у Билећи што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она пешадија?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте завршили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, када сте Ви били ангажовани у ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, у ЈНА сам ангажован од 22. марта 1992. године па до одласка Армије из Зворника, Републике Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као активно војно лице или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Као резервни старешина сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервни старешина?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре тога нисте били као резервни старешина ангажовани?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре марта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте радили до тог 22. марта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Глиници, творници Глинице, «Бинач».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно у Каракају?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте ангажовани? Испричајте нам то.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па од, тада ја не знам тачно чин који, ја мислим да је капетан био Драган Обреновић. Они су дошли по мене и онда сам ишао у Дубраве код пуковника Тачића и тада су ме ангажовали као резервног војног старешину да у том батаљону, тенковском батаљону који је био лоциран у Малом Зворнику и у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви познавали тог Обреновића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао, где, у Глиницу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, он је, дошли су код мене у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Драган Обреновић и још један који је био у јединици тој. И тада су ме позвали да будем ангажован у јединици ЈНА и онда сам ишао као војно, односно као старешина да, пошто тенковска јединица није имала пешадију, да ја будем као тај командир те пешадијске јединице која би била уз ту тенковску јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз ову тенковску, која је била, где смештена?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Лоцирана, једна је чета лоцирана била у Челопеку, а остали део је у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте добили која задужења, конкретно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Задужење сам добио да водим ту јединицу, ту пешадијску, такозвану јединицу која би била пратећа јединица тој тенковској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте становали тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пре ангажовања или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после, после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Дому доле, где је била лоцирана јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Дом културе се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ту смештени? Какве су то просторије, мало нам то опишите?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је била једна мања просторија, где сам спавао ту, ту је како бих рекао, просторија мања нека која је била у Дому културе, као у оној сали су спавали ови војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та сала?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је као у Дому културе сала, у којој се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика, мала, каква?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Онако, нити је велика, нити је мала. Средња нека сала у којој су, када је одређене представе, биле су ту. Ту је публика била, одржавали су се представе, играчке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била ова друга, та војска, то је ту била, та тенковска?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама смештена?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то већ од 22. марта ту, ту се смештате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од 23. марта, јер 22. марта сам био у Дубравама, на састанку са командантом, са овим пуковником који је командант те тенковске јединице комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, шта се догађа, шта се дешава? Сада долазимо већ на почетак априла?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ту се само окупљала јединица и требало је да се, односно та војска која се скупљала, која је ангажована, она је била ту смештена и то је требало да се одржавају те, ајде да тако кажем, не вежбе, него обука са војском која је ангажована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви вршили обуку?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Обуку су вршиле ове ниже старешине, такозване, да их тако назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте Ви везу имали са обуком, јесте били неки руководицац?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја тренутно нисам изводио обуку никакву са њима, јер је одмах са почетком априла, 08. или који је, већ су избили сукоби и шта да кажем, нисам ништа, оно што се каже, извођена обука, јер је већ, што би наш народ рекао, «пукло» већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неки састанак у Малом Зворнику, пре, шта је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је био састанак, како бих га назвао, Савет за народну одбрану, како се звао тада, састанак, јер тада ми је јавио пуковник Тачић да одемо ја и овај мој командант Драган Обреновић, да одемо на састанак тај. Међутим,

ми смо отишли у Зворник, али су нам у Зворнику рекли да је то састанак у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком објекту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Састанак је био у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком хотелу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: «Језеро»; ја мислим да се зове «Језеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на састанку присутан?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ми смо дошли, ја и овај командант мој, Драган Обреновић, дошли смо касније, колико се ја сећам. Били су присутни сви ови руководећи људи из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, јел има неко од ових наших оптужених, да знате Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ја једино кога знам то је господин Грујић Брано, што је био председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред рат?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још некога знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам онда овога, колико се ја сећам, био је и Мехинагић. Е не знам, друге стварно не бих знао рећи, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се причало на том састанку?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, тада се причало да се не изазивају сукоби, него да се изврши подела између муслиманске стране и српске стране, да не би сукоби били .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел договорена подела?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је договорена, колико знам, договорена је подела и ми смо се разишли и отишли свако на своју страну. Међутим, увече је дошло до одређених конфликта, да ли је дошло, како сам ја обавештен, дошло је до поделе наоружања у МУП-у и сутрадан је дошло до сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Аркан ту присутан?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, када сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких проблема ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том састанку?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био присутан неки Марко Павловић, јел Вам познато?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Познат ми је Марко Павловић, али право да Вам кажем, не сећам се тога, да ли је био тада присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко од Муслимана, осим тог кога сте поменули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Били су ови који су били у општини руководиоци, који су били у Савету за народну одбрану, тако да га назовем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у реду је тај састанак прошао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да. И тада смо отишли сви на своју страну. Ја сам са командантом отишао до Малог Зворника, оставио команданта и отишао ја у своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте даље радили? Шта знате онда о том 08., 09. априлу, то кажете, сутрадан, значи, то је био, кажете, 06., који? Који је ово био датум?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли је био 08. април, или 09. април, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тада десило? Јесте Ви били у граду тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, био сам у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та Ваша јединица учествовала у неким борбама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Моја јединица није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која јесте?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Моја, мислим, моја јединица, што се тиче пешадије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешадије да, а ова тенковска?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ова тенковска јединица је само отишла на обезбеђење, кренула је на обезбеђење. Е, сада, докле је ишла, право да Вам кажем, не знам и тада се десио један случај да је, један тенк је на мосту склизнуо и тада је погинуо један тенкиста и то је једино што знам. Даље не знам, стварно не знам шта је даље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тог дана нисте били присутни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, даље горе нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто променило у раду после тог 08., 09., јел остајете и даље ту? Шта се дешава?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овако. Када је већ када су избили сукоби и када су јединице ушле у Зворник, онда су ове моје, онда сам добио наређење да сам са мојим људима одем у обезбеђење Зворника, да тако кажем, обезбеђење. И један део је био у Српској Вароши, а један је био тамо где је, ајде да кажем, Замлаз, тако се зове део, једна група, а једна група је била овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они су само били у обезбеђењу ту и ништа друго нису ни радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша јединица учествовала у неким борбама до тог повлачења ЈНА из Босне и Херцеговине, та Ваша?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Учешће моје јединице што се тиче, у борбама за ослобођење Зворника, није учествовала, него је само учествовала за обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим, све после до повлачења војске, укупно, цео тај период, док сте Ви били у војсци?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, када је војска повучена, онда је моја јединица се укључила, не укључила, него сви припадници те јединице су се укључили у ту такозвану територијалну одбрану, бригаду која је формирана у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците, како се то укључила, какав је то био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пошто сам ја тада, када сам отишао из војске, ја сам прешао у Глиницу и у обезбеђење Глинице, а ови остали војници су се укључили у рад одређених структура, које су тада постојале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који период мислите?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мислим од одласка ЈНА па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте, укључили смо се у ТО, па да видимо прво, када је одлазак ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Одлазак ЈНА је, ја мислим, мислим да је датум 19. мај, ту негде, половина маја. Не бих Вам знао тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада, од овог 08., 09. априла сте рекли, до половине маја, да видимо прво тај период и после период када одлази ЈНА. Када сте се укључили у ТО, то сте почели да причате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У ТО се укључила ова војска, укључила се по одласку ЈНА из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то средином маја?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која војска, ова о којој Ви причате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ова која је била у ЈНА, која је била ангажована у ЈНА:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то и ови из Челопека, ова?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, да, из Челопека, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како, када одлази ЈНА, ко се онда укључује?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, та војска која је била, пешадија која је била у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти резервисти? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, то су резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, резервисти се укључују?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, да, резервисти, а ЈНА одлази из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел одлази и Обреновић?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Обреновић је тада отишао, одвео војску. Тек се касније вратио за Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се вратио, да ли Ви знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам тачан датум, не знам, стварно не бих знао тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када одлази војска, да ли и Ви одлазите, обзиром да сте Ви резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам само отишао, односно нисам више ангажован у војсци и нисам ни ангажован у територијалној одбрани. Тек касније су ме звали у територијалну одбрану. Позив сам добио за територијалну одбрану, али сам тада отишао назад у своју фабрику и радио сам тамо на обезбеђењу фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ту обављали посао резервног официра?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то отприлике било када су Вас поново звали у односу на овај 19. или средину маја?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Средином маја сам отишао назад у Глиницу, а позив сам добио тамо негде у августу месецу, ја мислим да је август, крајем јула, или август, почетком августа да сам ангажован даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет као резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Као резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то? Опет од ТО?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од бригаде, тада је већ била формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није од територијалне одбране? Мало пре сте рекли територијална одбрана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, ови су се ангажовали у територијалној одбрани, али после тога формирана је бригада и онда су били чланови бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, позив од бригаде је био то други пут, у јулу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која се то бригада формирала? Како се звала?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да се звала тада зворничка бригада, тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да Ви кажете да сте тог, средином маја када одлази ЈНА и Ви се враћате у Глиницу да радите свој посао, нормално, шта је Вама познато од те средине маја, па, рецимо, следећа два месеца, шта се дешава? Које су сада војне снаге ту у Зворнику доминантне и ко њима руководи? Рекли сте нам ово да сада се укључују у ТО?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је била ТО и тада је и формирана, после тога и бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, да ли Ви знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам тачно када је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, колико?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је то био јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, мислим, нисам сигуран, не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формирана у смислу оформљена потпуно и са људством и са?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са људством и са, односно са оним формацијама које једна бригада има, сада, формирали су се батаљони и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ишло за један, два дана или дуже или, како, јел то био неки процес или је био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Право да Вам кажем, ја тада присутан нисам био, па не бих Вам могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви колико знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тачно, али колико ја знам, није баш то за један дан формирано све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, ко је био први командант те бригаде, зворничке?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сада, ко је био први командант, не знам, али је један од команданата био, колико се ја сећам и Пажин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригаде, зворничке?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је ту командант и Пажин, мислим, па је био и Благојевић, па је био и овај, како се зове, Василић, па је тек касније дошло, када сам ја већ био ту, дошао је касније и овај Пандуревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је касније.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је већ касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још знате о деловању војних снага у периоду јуни, јули, значи, то после маја, обзиром да сте Ви били у Глиници, да ли знате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, то што знам, то знам из прича, а иначе, лично сам не бих Вам могао, јер нисам био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате још нешто? Помињали сте неког Петронијевић Владана. Ко је он?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Петронијевић Владан је радио у, мислим у «Фагуму».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У «Фагуму».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, то је једна фабрика гумених производа, колико ја знам да је радио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто га помињете везано за територијалну одбрану, да сте се нешто преклопили, па, то нам испричајте?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ево, видите, пре него што сам био ангажован у ЈНА, био сам именован, да тако кажем, да будем као командант одбране Зворника. Међутим, пошто сам био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, а пошто сам био ангажован у ЈНА, нисам могао на две стране да будем. Онда сам предложио Петронијевић Владана и зато спомињао сам Петронијевић Владана, да он буде тај који ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које послове?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: За територијалну одбрану, за одбрану Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било у марту месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још у марту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте онда њему, нешто предали, шта? Неко оружје сте помињали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте прешли у ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он после био ангажован у територијалној одбрани или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То даље не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је била организована територијална одбрана до овог 19. маја, како је то било, када је отишла ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем, територијална одбрана је тачно, како је организована и како је формирана, не бих Вам знао рећи, структуру специјалну за зворничку општину. Али, претпостављам да је била организована, судећи по оним ранијим, како је, по батаљонима, односно по четам. Е, сада, како је тачно формирана, не бих Вам знао рећи, ни ко је био ни командант, ни који су били команданти ових батаљона, односно осталих јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то у мају месецу када одлази ЈНА, да се, ко се укључује у територијалну одбрану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај део резервног састава који је био у ЈНА, у Чelopeку, он се прикључио територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њима постаје командант, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они нису били тачно из Зворника. Неки су били из Челопека, неки су били из Тршића, неки су били из осталих делова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти резервисти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они су сада распоређени по јединицама, односно по месту становања, односно тамо где су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то све људи одатле, из те области?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били и неки са стране?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ови који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су учествовали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Били су са зворничке општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су прешли после у територијалну одбрану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је још неко био у саставу територијалне одбране, осим тим локалних?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, били су ови, како су се звали, ја право да Вам кажем, не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате, Ви реците?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Били су, колико ја знам, како су их назвали «Жуте осе», тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још, да ли знате још неке формије да су биле у саставу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам формације које су биле, право да Вам кажем, али једино што знам, то су били ови Арканови и да су биле ове «Жуте осе», е сада, који су били даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У саставу ТО?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, у саставу ТО, да ли су били у саставу ТО или су били самостално, то Вам не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, ја сам Вас питала у саставу територијалне одбране, Ви кажете, знам за «Жуте осе»? Јесте на то мислили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја се стварно извињавам, али у саставу ТО да ли су биле, не знам, али знам да су били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, присутни? Ајте нам реците нешто о тим «Жутим осама», које су то јединице? Каква је то јединица? Када сте их први пут видели, када сте чули за њих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, први пут сам видео, који датум, сада не бих знао рећи, али, упознао сам када, баш када је војска била, упознао сам Жућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре него што је војска напустила?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пре, пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу или у мају, када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ја мислим да је то било у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично сте га упознали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Лично, лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упознао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не бих ја знао тачно рећи ко ме је упознао, да ли је овај мој командант, што ми је био командант непосредни, командант Драган Обреновић или неко други који је био ту, не бих Вам знао рећи тачно. То у Малом Зворнику где је била војска стационирана, ту сам се упознао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам где је био смештен, али ту сам се упознао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у Чelopeку, кажете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Чelopeку је била војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, њега сте видели у Малом Зворнику?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели некада у Зворнику, у овом Великом?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То сам видео тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, испричајте нам, све што знате.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам њега видео лично, али сам видео тада, када сам, када је то било, то је било, стварно не бих знао датум рећи, али знам да када сам једном долазио кући да се окупам, једва сам дошао до стана, јер су тада били запосели ту територијалну одбрану, штаб територијалне одбране, ту канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, тада су ми рекли да су то Жућиновци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко ми је рекао? Не знам ко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте Ви ишли у штаб, па сте нешто видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не, нисам ишао у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ишао у стан да се окупам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. И шта Вам ко каже, нисам схватила?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Неки ту доле који ми нису дали даље да прођем, него сам пошао у стан, каже, не можеш даље, јер не дају, јер су запосели, каже, Жућинови, тада, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запосели, штаб?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да. Не знам шта је даље било. Касније само знам да је касније тек, колико времена касније, да су једну ноћ, односно једно јутро, похапсили и да су их одвели у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па не знам када, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули да су они правили неке проблеме у Зворнику и околини?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам, тек касније, да су прављени проблеми, када је војска отишла одатле, да је било неких проблема у Чelopeку, у Дому, да су Муслимани одређени поубијани ту. То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када сам већ ангажован, када сам добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли, крајем јула, почетком августа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да су Муслимани затворени у Челопеку, у Дому и да је Репић, да је дошао, да је неке побио. То сам чуо једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Репић?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је био члан тих, те јединице и колико знам њему је било суђено, да ли у Сремској Митровици, да ли у Шапцу, где ли и да је овде, да је поново овде требало да буде суђено, али да је умро у ћелији. То је једино што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за оно време, да ли сте нешто чули за њега, у то време, Ваша сазнања?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте чули још неке формације такве природе? Какве су то биле «Жуте осе», које су то биле формације, војне, какве?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, то су били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким су они били? Јел било добровољаца? Мало нам испричајте о томе, ако знате, долазак добровољаца, њихов ангажман, смештај, командну структуру, како је то изгледало? Ви сте ту били, на том простору.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Што се тиче добровољаца, дошли су, било их је, код мене у јединици није било, па сам онда, онда су ти добровољци отишли, колико ја знам, један део је отишао у Козлук, неки су отишли горе према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли, шта, да буду у саставу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У саставу територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких јединица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, у саставу територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их одреди, ти ћеш у Козлук, ти ка Тузли, како то иде? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта је било у Козлуку, не знам, једино знам када је био састанак доле, окупљање народа, да су позвали мене и команданта да смо ја и овај мој командант Драган Обреновић отишли у Козлук и да је било доста народа у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас звао, кажете, позвали нас?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мене је повео командант овај мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ко Вас је позвао тамо да идете? По чијем позиву одлазите у Козлук?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Е то не знам по чијем позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете малопре, нас су позвали, да ли знате, ко је?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко је позвао, не знам, позван је командант, пошто је мој командант Драган Обреновић, он је он наишао кроз Челопек и позвао мене да идем и ја са њим. И онда смо ишли у Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам тачно када је, углавном, војска је још била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите и?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Одлазимо у Козлук и доле је на том састанку, окупљању народа које је било у Козлуку, тада је било да се, ако имају наоружања, да се преда наоружање, а ако немају, колико ја знам, то је било говора. А у разговору са овим мештанима, питали су, шта је ово, шта се ово дешава, рекох, право да ти кажем, не знам шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је разговора око предаје наоружања?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је разговарао са њима?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада нисам знао ко је, био је у униформи, мајор, у мајорској униформи. Тада нисам стварно знао ни ко је ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам, касније сам сазнао да је то био Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам га знао као Марка Павловића, сада, ко је, стварно не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој функцији је разговарао о том оружју, на том окупљању или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је разговарао у функцији неког старешине. Е, сада ко је био, стварно не бих Вам знао рећи ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стерешине чега, не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, како бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, ако је у мајорској униформи, јесте схватили, чега је он старешина?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да није старешина био војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је могао да буде онда?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Онда је, да ли касније тек сам га виђао, после тога сам га виђао и у штабу ТО, претпостављам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте онда знали шта је?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пошто је био у штабу ТО, претпостављам да је био командант територијалне одбране, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он познавао Обреновића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Упознали су се, сигурно јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос био између, мислим, пословни однос, између тог Марка и тог Обреновића, Вашег команданта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите нешто. Тешко је рећи какав је био пословни однос између њих двојице, јер ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били један другом надређени или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ти добровољци били под Обреновићем, ови о којима причате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Да ли знате још неке добровољце, осим ових «Жутих оса», да сте чули, неке јединице? О неким сте се изјашњавали овде у истрази. Нека имена још, да ли су Вам позната?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имена права, нису ми толико позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви колико знате, надимци, имена?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Познато ми је, рецимо, име Пиварски, познат ми је, како се зове, овај један, не знам, заборавио сам исто име, како се зове, па је после отишао за, горе у Борово Село, Нишки, надимак Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали њих двојицу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам реците када, под којим околностима? Њих исто третирасте као добровољце?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их упознали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао рећи тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила датум, него период?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Период када је била војска још'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, где су они били смештени? Нешто сте причали о томе.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ех то не знам где су били смештени, али колико знам, да ли то касније, неко је био и у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, касније?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да ли су тада били смештени, када сам их ја упознао, да ли су били смештени у «Алхосу» или нису, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрици, тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када знате да су били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли су били ту смештени, али једном сам их видео и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе закључујете, помињете «Алхос», па Вас питам, ако не знате тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли су били смештени ту, не знам, али ту сам видео, рецимо, Пиварског, Пиварског једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном приликом? А, укупно, колико сте га пута видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, видео сам га и касније, после хапшења, видео сам га и када сам ја већ ангажован у јединицу, видео сам га и горе у мојој јединици, када су долазили. Касније је он отишао у Угљевик, где ли, немам појма и тамо је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо да видимо сада Ваше познанство са тим Пиварским до овог маја, средине маја, када одлази ЈНА? Јел то тада сте причали да сте га видели у «Алхосу» или касније?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не, тада сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је још била ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под којим околностима? Испричајте нам о овом догађају да Вам ја сада не суфлирам, о догађају о коме сте причали? Где сте ишли са њим, зашто, како, под којим околностима? Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите, ја сам њега упознао, тачно под којим околностима сам га упознао, не бих Вам знао тачно рећи, али оног момента када смо се упознали и када сам га видео, онда је једном дошао по мене и рекао ми је: ајде, команданте, да видиш, каже, твоје пријатеље и онда ме је одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао по Вас у Челопек?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да видиш, каже, твоје пријатеље и онда ме одвео на Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте отишли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Отишао са овим мојим колима. Не, мислим мојим, колима отишли смо до Економије и у ону једну мању просторију на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то пољопривредно добро?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту има, какви су то објекти, где сте Ви дошли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај један је мањи објекат био у који сам ушао, једна мања просторија, сада, упола мања него што је овде, рецимо, ево овако, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та просторија, колико је то отприлике квадрата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ајде овако да кажемо, дај Боже да има двадесет, двадесетпет квадрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у приземљу те зграде, јел то приземна зграда?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Приземна зграда је била, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то служило пре?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То за шта је пре служило, не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазили некада на ту Економију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било пре рата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је била привредна економија, то је било пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви то дошли, у које доба дана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ја мислим да је већ био сумрак, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период био пре напуштња ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Још ЈНА није била напустила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел убрзо после тога напустила или много после тога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мало после тога, е сада, мало, колико је то мало, онда је ЈНА већ и отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам то. Ви улазите у просторију, како улазите? Како сте ушли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ушли смо на врата, мислим, ушли смо унутра и било је, није било баш толико видљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су једна врата била на тој просторији?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једна. И онда ми је показао Бубицу, каже, ево ти твог друга и пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви знали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Глинице? Јесте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам га видео, њега тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било упаљено светло у тој соби?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није, ту није било светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни било светла? Јел имају прозори, нешто?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Има прозори, али високо, али тамно је било па се није видело све остало, ко је све био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел било још људи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Било их је, али колико их је бло, не бих знао тачно рећи, десетак, петнаест, осам, не знам, стварно не знам колико је било њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било од намештаја у соби, каква је соба? Да ли је било унутра нешто опремљено?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није било намештаја, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? А какав је доле под?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Е па сада не знам какав је под, бетон је био, мени се чини, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти људи када су ушли, да ли седе, стоје, леже, шта раде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Седели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На поду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел покривен под нечим, да ли сте Ви видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким простиркама, неким ћебадима?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако седели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, није. Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била у просторији нека чесма, неки WC, да ли сте видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То нисам видео, стварно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте ушли, шта он каже, ево ти Бубица, и Ви, јесте га познали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Познао сам Бубицу, само што је, њега сам познао и тада су га и ударали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај Пиварски, тада га је ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ударио га је и руком и ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шутнуо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, шта каже?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта је рекао, сада шта знам шта је рекао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел каже нешто?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, рекао је, нешто је рекао, изгледа ми он, како, шта је рекао, стварно не сећам се, како бих се могао сетити сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Бубица тада радио, да ли је седео или лежао или стајао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нормално стајао или нешто је било чудно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта је нормално, ако Вас човек удари, да ли је нормално, да ли нормално можете стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пре ударца, какав Вам је изгледао? Да ли је изгледао нормално или да је нешто?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није изгледао нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сав је био, ајде да тако кажем, сед је био, односно побелео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У лицу, или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не у лицу, коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, да ли је био сед?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није, није био сед, али је био просед, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је био, мени се учинило да је бео као ова чаша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био нешто повређен, јел имао неких повреда на телу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То нисам видео, то Вам не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, једва је стајао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када га је ударио, онда је јекнуо и оно, већ је почео да клекне, да чучне, како бих рекао и зато сам закључио да је једва стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је то после било да га је он ударио, да чим сте га видели, да је вероватно зато што је био испребијан, да је тада једва стајао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре удараца? И када га је ударио, шта је онда било? Где га је ударио ногом а где руком, у који део тела?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ударио га је по слабинама, вероватно како, где може ногом да се удари када човек стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га је однапред ударио или отпозади, или како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Напред, колико се сећам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овај нешто реаговао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, није он реаговао, он је само јекнуо, није реаговао ништа, мислим, да се бранио или да је овако нешто, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви са њим нешто разговарали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не. Ја сам само како сам ушао, ушао сам на врата и ту сам и стајао. Нисам даље тамо пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, знам да је Пиварски рекао: ти си ми убио, не знам да ли сестру, брата, кога. Да ли се сећате тога, такви су ми убијали сестру, брата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, каже, такви су ми убили да ли сестру, брата, не знам сада више шта је рекао, али знам да је тако рекао и тада га је и ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви помислили да нешто реагујете на то или нешто да предузмете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада нисам ништа помислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после, да ли сте помишљали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам помишљао, јер, да Вам кажем нешто, ја сам био ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, када сте отишли из те просторије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам, али шта сам могао да реагујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам, да ли сте, не шта сте, да ли сте размишљали о начину реакције или да нема никакве реакције или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, размишљао сам о томе, шта се десило и како се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте смислили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта сам смислио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте неком рекли то, обавестили, информисали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Обавестио сам свог команданта да је то у овоме, на Економији да се то дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Драган Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се дешава?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај догађај?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте му рекли да сте затекли ту неке људе затворене?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то закључана била просторија када сте Ви ушли или како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Она је била затворена, унутра су били ти људи. Е, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли? Да ли је он откључавао врата или како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не бих Вам знао рећи тачно, он није, Пиварски није откључавао врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је отворио, нормално?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, нормално отвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту неко био од обезбеђења, јел неко обезбеђивао тај простор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте било унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој соби?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Неко је био од ових чувара, стражара, откуд знам тачно ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра, у тој мрачној просторији?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да разликујете да су то стражари, а да нису ови, да ли су били у униформама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно да су имали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када сте ушли у просторију, било је људи са оружјем? Јел можете да кажете, колико?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Како су били одевени ти са оружјем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имали су униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, плаве, зелене, маскирне, шарене?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: СМБ униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Пиварски са њима нешто комуницирао када је ушао, са тим људима са оружјем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испред тог објекта, јел било људи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја се не сећам да је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко обезбеђивао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било ту негде даље, окол, то, али ја, право да Вам кажем, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да су то обезбеђивали неки, кажете, сви зову, паравојна формација, а Ви кажете, то су били добровољци? Јел то мислите на ове унутра или ко, за обезбеђење?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада сви добровољци који су били, да ли су били паравојна јединица, вероватно су били паравојна организација, да ли су били, јер ја не знам где су били ангажовани. Зато сам и тада рекао паравојна организација. Код нас нису били ангажовани у војсци, а где су били ангажовани и да ли су били ангажовани од стране некога другог, то не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, добровољци су били у саставу ТО? А јел овај Пиварски исто био добровољац по Вама или није?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је био добровољац, по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему био командант, Пиварском?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно је био, ово што сам чуо да су били «Жуте осе». Вероватно је неко од њих био командант. А ко је био командант њима, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зар то нису две јединице?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нису две јединице, биле су те «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су «Жуте осе» и Пиварски иста јединица, то питам?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно, ја претпостављам да јесу, јер су били хапшени тада заједно. Зато кажем, претпостављам да су били иста јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда командовао ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко је командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био изнад њих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Изнад њих ко је био, вероватно Жућо, тај. А да ли је он био командант или није, то је тешко рећи, јер ја једино што знам њих овако их знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то када кажете да су у саставу ТО, то ми сада није јасно? Можете ли то да нам појасните мало? Шта су били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите нешто, самостално ако су дејствовали, онда су били паравојна организација, јер претпостављам да су били у саставу ТО. Ја сам био у саставу ЈНА. Не могу ја знати све шта се дешавало на овом подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви реците: Јел сте Ви добијали плату док сте били тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Седамдесет динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Динара?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су ови добровољци добијали плату?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, док сам ја био у ЈНА, ја сам примао плату и када сам ангажован од стране бригаде, онда сам исто примао плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли по плату?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам по плату, добијао сам плату доле у Чelopeку, док сам био у ЈНА, а када сам био у бригади, плату су ми доносили тамо где сам био распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки добровољци примали плату од општине Зворник?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Добро. Које још добровољце знате, осим ово Нишки, Пиварски, «Жуте осе», јесте чули још за неке?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Право да Вам кажем, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке животиње, Аждаја, Орлови, да ли сте чули тако нешто

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам за «Беле орлове».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то, хајде кажите нам.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте чули и ако знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам, али чуо сам за «Беле орлове», али шта је, где су били распоређени и шта су радили, то Вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видим, Пиварског сте познавали, рекох, можда сте још неког?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Познавао, зато што сам се упознао са њим, а од ових «Белих орлова» нисам упознао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта сте чули, где су?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тек касније сам чуо да су били доле у Липљу, да су били на Снагову, то сам чуо. Да ли су они били тамо или нису, то Вам не бих знао рећи, јер нисам их видео, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете о неком хапшењу, је ли тај Пиварски био ухапшен? На кога сте мислили, када су похапшени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, тада су били похапшени ти из «Жutih оса» такозване, колико ја знам, да су се тако звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви мислите, зашто Вас је овај Пиварски повео тамо у ту просторију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да видим свог пријатеља ту, ништа више. А што ме је повео, то он зна, јер колико знам, само зато ме повео, да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте поред Обреновића, још некога о томе обавестили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја обавештавам само свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се распитивали, који су то људи ту, осим Бубице и ко их ту држи? Какав је то простор? Да ли је то неки затвор, притвор, шта је то? Јесте схватили Ви шта је то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, чим сам видео да су ту људи, схватио сам да је ту затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији затвор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Е то не знам чији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се распитивали, ко држи људе у затвору? Јел то суд, полиција, ко? Како сте Ви то схватили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Чим људи седе унутра и чим има их унутра затворених, наоружани човек их чува, значи да је неки затвор. Зашто да се ја распитујем шта је то и ко их је затворио и зашто их је затворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали Пиварског, ко те људе држи, Пиварског да ли сте питали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јел Вам он рекао, шта они ту раде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим Бубицом после? Да ли сте га виђали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, после тога га нисам видео више никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте чули шта се десило са њим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам чуо, да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, од кога је убијен и када је убијен, не знам, али чуо сам да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули када је убијен, у том периоду или касније?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти што су похапшени, да ли су се враћали поново?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, касније, знам да је ови поједини који су дошли, они су већ били ангажовани у јединицама и знам да је и Пиварски дошао, али касније није дуго остао на територији Зворника, него да је отишао, колико знам да је отишао за Угљевик и да је тамо погинуо. А ови остали који су били, Зворничани, у тој јединици, они су остали ту у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Жућа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: После где је Жућа отишао и где су ови отишли, то не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том мају и јуну, после Ви већ после маја одлазите у Глиницу, да ли су биле неке борбе ту на територији општине?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: На територији општине, колико ја знам, нису биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле негде борбе ту близу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, биле су тамо где су биле распоређене јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то у односу на Зворник? Где су те линије раздвајања, да ли су биле близу или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, релативно шта је далеко, шта је близу, то је било горе на Мемићима, не Мемићи, него горе Цапарде, па је било горе та линија Цапарде, па је било горе Бошковићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су та околна села?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких борби на Црном врху?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, то је тај део Цапарде, Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једно десетак километара, колико би могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви у правцу Козлука након тог окупљања, коме сте присуствовали са Обреновићем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште тај део доле испод Челопека ишли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тек, прошло је већ, 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ти људи исељени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? У то време, или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па не знам тачно када сам чуо, али чуо сам да су исељени и да су, уствари, да се Козлук иселио, то сам чуо, е сада, када је то било, не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато, јел било неких борби око Козлука или у Козлуку, у јуну месецу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било борби?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту неких барикада или нешто, да ли сте некада кренули у тај део, ка том правцу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам оно када су ишли на тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим после, у јуну?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: После не, нисам, јер сам био у Глиници тада, ангажован на обезбеђењу Глинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у јуну 2003. године дали изјаву истражитељима. Јел то било у Зворнику или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас они за сведока ангажовали, позвали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Морам мало да се нашалим. Сазнали су мој број телефона, истражитељка је рекла да је од Бога сазнала за то, морам, рекох, да се нашалим, да јој је Бог рекао мој број телефона. Рекох, добар је тај неки Бог који Вам каже мој број телефона и они су ме звали и тада сам отишао и давао изјаву. То је било, ја мислим једно два и по дана, односно не пуна, два и по дана, да сам давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте давали изјаву?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У хотелу Видиковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту изјаву сте потписали, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

Констатује се да адвокат Зоран Јовановић напушта главни претрес и у наставку ће га замењивати адвокат Перковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се слаже оптужени?

Уз сагласност оптуженог Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тамо пред овим истражитељима, каже, Драган Обреновић и пуковник Тачић су били ти који су били у контакту са Павловићем. Како Ви то знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто како знам. Пошто је пуковник Тачић командант те тенковске комплетне јединице, значи, која је састављена, значи, да ли је то био пук, не знам како се звала, а Драган Обреновић је био командант батаљона, који је био лоциран у Малом Зворнику и једна чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај тенковски?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Зворнику и претпостављам, пошто су они били, овај је био командант Драган Обреновић, Драган Обреновић је био мени командант, претпостављам да су га знали и да су у контакту са њим, били зато што су они били та одговорна лица у ЈНА и зато претпостављам да су га знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то претпостављате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: А да ли су се лично знали, то Вам не бих знао рећи, јер знам да никада у мом присуству нису били, ја сам био лоциран у Челопеку, а да их никада нисам видео, сем то у Козлуку када смо ишли заједно тамо, тада сам га видео и тада сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то не знате лично?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Лично не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада ишли у тај штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам отишао, једном свега, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ту тада видели тог Павловића или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам, тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли, којим поводом сте ишли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не бих Вам знао рећи, стварно не бих знао којим поводом сам ишао тамо, јер сам некада радио у том штабу ТО давно, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте имали посла некога или онако ишли у штаб?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, не знам стварно, сада се не бих могао сетити зашто сам отишао. Времена је прошло доста, па се човек не може ни сетити свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то, неке јединице су биле у «Алхосу», тамо сам виђао Пиварског. Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што кажете, виђали сте само у «Алхосу», а не знате где су били смештени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам да су били смештени специјално, где су спавали, где су, тада сам га видео, рецимо, ту. И знам да су тада, једном је, баш ми је један, не знам тачно који је, показао за једног дечака који је био код мене у извиђачима, у оним цивилним извиђачима, што би рекли, «скаутима», каже да је он екстрем. Иначе, по народности је Муслиман. Ја сам тада рекао том човеку, немојте правити глупости, јер то није ни екстрем, није ништа. Ја знам ко је тај човек и пустите га. Ако ми докажете да је стварно екстрем, зовите онда мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Један од тих, сада који је, не бих Вам знао рећи име, ни како се зове. Знам само да је са општине Зворник тај који ми је рекао. И знам да су тог дечка пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је ухватио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је тада у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко га је ухватио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, да је и у «Алхосу» био неки објект исто за задржавање или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, тада су долазили, доста њих је долазило у «Алхос», и цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у «Алхосу», фабрика или нешто друго, неки смештај?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је била фабрика, па била је фабрика и Стандард, па је ту после дошла војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошла војска у «Стандард»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када је дошла војска у «Стандард», не знам, али знам да сам ја тада дошао у «Стандард», када сам ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно после, у лето?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али у овом периоду, мај, јуни, да ли знате, ко је био у «Стандарду» смештен, а ко у «Алхосу»? Ми смо овде чули неке сведоке, причају да је у «Алхосу» био и Аркан једно време, да су били неки на почетку, па су после били и полиција и војска, ко је све ту био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја знам да је у «Алхосу», да је у «Алхосу», ко је тачно био, не знам, али знам само да сам ту видео Пиварског, па претпостављам да су били ти из те јединице. А у «Стандарду» је била, колико ја знам, ТО, та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, до одласка ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није била ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, ЈНА није била у «Алхосу» никада, ни у «Алхосу», ни у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До те средине маја?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ТО?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Само ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били и ови неки добровољци?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Добровољци, једино ако сматрате то што сам рекао да је Пиварски добровољац и ови остали, кога сам видео, да је тада био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу, смештен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Е, да ли су смештени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да ту пролазе, долазе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да су ту били, када сам ја дошао у тај «Алхос» први пут, када сам видео Пиварског у «Алхосу», тада сам видео и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У «Алхосу», унутра, на спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел седео у некој канцеларији или као неки гост у пролазу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви ишли тада у «Алхос», када сте га то видели? Шта је ту било, да ли сте неким послом ишли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, вероватно послом. Што сам ишао, не бих Вам знао рећи сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили некога за кога сте знали да је ту смештен или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не. Нисам, колико ја знам, нисам тражио никога, али су ми тада, овај један је донео цедуљицу и рекао ми је да је овај дечко екстрем и да ће бити осуђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао ту цедуљицу? То нисте помињали овде у истрази, то је нешто ново.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, нисам, да Вам кажем нешто, нових ствари је могуће да се изроде, али тада су ми показали за тог дечка, да је он екстрем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, прво да видимо, како Ви уопште долазите, како Ви сазнајете да је тај неки дечко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам да је тај дечко био ту, али знам само када је овај пришао мени да ми каже, пошто је знао да сам ја био старешина извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај неки ко, ко Вам прилази?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које јединице, војник, полицајац, цивил, ко је?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да је био Зворничанин, био је у војној униформи. Е, сада, којој је јединици припадао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли територијалац или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел територијалац или војник или полицајац, шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Полицајац није био, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је резервиста или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да је био, ајде да кажем да је био територијалац, јер је био Зворничанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вама прилази?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не мислим Зворничанин у овом смислу, него из зворничке општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ту дошли неvezано од тог извиђача?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Невезано од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прилази Вам тај и шта каже?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Прилази и каже ми за тог дечка да је екстрем и да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ког дечка, јел тај дечко ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: За тог, Качапора Енвер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га видите ту или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Њега сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није затворен, у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитује се, шта ради у соби?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно су га испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви, Ви нам опишите ситуацију, па онда?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И он ми покаже, каже ми да је тај и онда сам ја тада рекао да он није екстремиста и да није такав како они мисле и да пусте дечка. Ако ми докажу да је екстремиста, да зову мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Енвера?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су га пустили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је пустио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тај исти који ми је дао ту цедуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, какву цедуљицу Вам је дао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да прочитам да је Качапор Енвер и да је екстремиста и да знам да је он затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало на цедуљи, не разумем?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да је екстремиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пише, Енвер екстремиста?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Качапор Енвер екстремиста, муслимански екстремиста, затворили смо га, тако нешто је писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту изјаву написао, ту пред Вама или Вам је неко донео?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Дао ми је, ја Вам говорим да је тај који ми је донео ту цедуљицу, дао ми ту цедуљицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вам је донео цедуљу, то ми није јасно, Ви тражили или шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам тражио, нисам знао прво да је он ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када ми је донео цедуљицу, онда сам тог дечка видео. И нисам ни знао да је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд цедуљица, јел неко тражио од њега да Вам донесе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Немам појма, он је мени донео и тада, ево, каже, види какве, шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нешто руком писано?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је још писало, да је он екстремиста и да?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да је екстремиста и да је ту приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у соби сте Ви прво видели тог Енвера, или како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам га прво видео, тек касније сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте Ви дошли у ту собу, како сте ушли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видео сам га кроз отворена врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли у собу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су га испитивали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Овај ми је човек рекао, тај који ми је дао цедуљицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели још некога, осим тог дечка?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он седео, стајао, шта је радио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Седео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седео је? Да ли је имао неке лисице, нешто?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел деловао нормално или је био нешто повређен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није мени, да Вам кажем, мени је нормално сасвим изгледао, поготово што сам га и видео после тога, када је дошао Дејтонски споразум и када се већ почело долазити у Зворник слободно, тада сам тог дечка видео поново у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га тог дана видели и када су га пустили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам га видео када су га пустили, али знам да су га пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана или касније?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже када сте га видели, после, касније? Зашто је ту био, ко га је довео?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Додуше, нисмо о томе разговарали, једино тада ми је, не знам ни шта ми је рекао када смо се видели. Право да Вам кажем, не знам, али знам да ме није посматрао мрко, нити попреко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел Вам нешто захваљувао, јер сматрао да сте га Ви нешто спасили?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није, право да Вам кажем, не сећам се шта ми је рекао, али мислим да није захваљувао, јер стварно није имао, пошто нема шта да се захвали, пошто му се није ни десило нешто страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви том приликом успели да нешто разговарате са њим ту када сте га видели кроз та врата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали супругу од овога Бубице?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И она је радила у Глиници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се срели некада у време тог периода, после 08. априла, док сте били Ви у војсци?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о том сусрету.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Срео сам се са њом, пошто је становала, становала у истој згради, у истом улазу, где сам и ја станао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када смо се срели, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се срели у односу на тај Ваш одлазак са Пиварским, када сте видели Бубицу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било пре тога. И ништа, прво што, ја се и не сећам више тог сусрета тачно, али мислим да, чак, штавише, да је, нисмо ми ни разговарали много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте разговарали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једино оно, поздравили се, али да смо причали нешто, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било испред зграде Ваше или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада смо се растали и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали нешто о мужу њеном, да га нема?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сигурно. Нисам ни знао да је он, знао сам да је долазио, оно када су Муслимани позивани да дођу, да је долазио и да су поново отишли за Немачку, где ли, где је то Јаснина сестра, ваљда живела тамо и да су

поново отишли и да су се поново вратили. Е, тада други пут, што сам сазнао, када су други пут дошли тада су га ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте се срели, јел био и он ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није био са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте питали, где је он?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је изјавила пред истражитељима да Вас је питала, да ли знате да је он ухапшен, да сте Ви рели да не знате и да ћете се распитати, да покушате да помогнете. Јел могуће то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће је, право да Вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће је и то да је тако и било. Да тврдим да је било или није, то не могу, јер, стварно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је њен стан у односу на Ваш стан у згради био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Она је била на деветом спрату, ја на десетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били некада код ње у стану, обзиром да сте комшије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време, у том периоду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким војницима?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам долазио да видим, пошто је био откључан стан, разваљен и све је било у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте. Када сте долазили у стан? Пре сусрета са њом или после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим, е то не знам. Био је разваљен стан, односно одваљена брава и када смо ми ушли, обишли унутра, видим да је све стајало ту, чак, штавише, сећам се врло добро и оног музичког стуба, да ли је то стуб или читава ова скаламерија и да је био кофер отворен са есцајгом «Цептеровим». Значи, да није ништа нестало тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су укућани?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није било никога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога није било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И мени је тада било, када су мене питали, јесу теби обијали стан, јесу, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте тада причали, приликом тог сусрета?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је и мени био разваљен стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај сусрет о коме причамо, са њом?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се једном једини пут сусрели тада са њом, обзиром да?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сусрео сам се пре тог разваљивања стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада улазили сами када сте видели да је разваљен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ушао са двојицом војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са двојицом војника?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Обишли смо само, прегледали и изашли напоље и отишли код мене у стан и видели да је и мој стан разваљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: После сам отишао у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са том војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим превозом, како сте се одвезли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Одвезао сам се са «Нивом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Лада Нива»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: «Лада Нива».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно као цип?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да. То је било Глиничино ауто које смо ми ангажовали за потребе војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте је срели тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не. Тада је нисам срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел није могуће? Она каже да сте се баш тада срели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када сам изашао из њеног стана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неком приликом да сте сишли, три војника која је претходно видела у свом стану и да сте сели у цип, Ви са њима и да сте се одвезли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Она мене никада није видела у њеном стану када су избили сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже она то, него да сте Ви били на улици, да сте се срели и да су неколико минута касније сишла нека три војника која су била у њеном стану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте сели у ципове?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, са мном није, та војска која је била у стану када смо ми обишли, та двојица војника су са мном и отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу претходно они били у стану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са мном, та двојица војника која је била, није била у стану, већ су ушли када сам и ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте ушли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да су неки војници боравили у њеном стану?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко дуже време?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, могуће је да Вас је питала, да ли знате да је Бубица ухапшен, а ово друго не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће је, ја стварно не могу да тврдим, ни да јесте, ни да није. То не могу да тврдим, нити бих желео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте са Пиварским отишли на његову иницијативу, нисте зато да бисте се нешто распитивали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали да је ухапшен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут сазнали да је он ухапшен и чули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Први пут тада када сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да. И онда тек касније сазнам да је он, да су долазили већ једном у Зворник и да су отишли из Зворника и да су поново долазили, тај други пут дошао, да је тада ухапшен. То сам касније сазнао. Јер је било говора да је био одређен да он, пошто је био возач генералног директора фабрике Глинице, то све из прича сазнајем, мислим, али не могу да тврдим да је јесте тако и да знам стопосто да је био одређен да убије Јефту Суботића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже? То су биле приче?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тако су приче колале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свог директора кога је возио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо само још мало на Ваша дејства. Ви сте, значи, ту били и то, кажете, цео април и пола маја док није отишла војска. Да ли је било тада неких борби?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, било је 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ово када је Зворник нападан, био је 26. априла када је Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви учествовали, та Ваша јединица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Један део јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та пешадијска? А ови тенкисти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тенкисти су дејствовали, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу учествовали добровољци, ти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Добровољаца је било, али да ли су учествовали са овом мојом јединицом, са мојом јединицом нису, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били на Кула граду, јесте учествовали Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам био на Кула граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били? Да ли сте Ви уопште учествовали у неким борбама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог периода?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била Каменица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Новембар месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми знамо, нешто смо чули да је била Каменица и у то време, јел то нешто друго било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Каменица у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да је пала Каменица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, у то време Каменица није пала, него је Кула град пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Каменица тада није пала, Каменица је тек пала касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција учествовала у тим борбама, у то време, април, мај, у неким борбама, да ли је учествовала?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, Ви да знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам сто-посто, јер нисам ни видео, али вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био командни кадар, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, био је овај К, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате још нешто, везано за њих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, знам неке полицајце који су били у јединицама, јединицама полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они некада били под нечијом још командом, осим тог К? Кога знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, једино овог човека знам да је био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате какав је био однос тих људи из полиције и територијалне одбране? Јесу се некада неке њихове дужности преклапале?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па да Вам кажем нешто, колико ја знам да тада нису баш толико били уско сарађивали, знам да са војском врло мало се сарађивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да и да је касније током, када сам ја после већ ангажован у јединицу, да је полиција ишла на одређене положаје, али да је била под, такозваном, својом командом, значи није била под командом војних лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбе када иде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како то, двострука команда?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, испада да је двострука команда. Била је трострука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био трећи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Цивили, цивилна команда, значи власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о томе нешто реците.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта да причам о власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О цивилној власти, шта Ви знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шта знам? Знам оно од почетка када је било већ почело вишестраначки избори и када су изабрани, ко је био председник, ко је био председник Извршног одбора, ко је био овај, ко је био онај, једино знам тако, пошто сам ту био као грађанин присутан, знам зато, али како је рађена извршна власт, шта је радила и како је радила, то не знам, јер нисам се толико ни интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то говорите пре избијања рата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после избијања рата, каква је то трећа команда, кажете, као цивилна? Како то схватате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, прво војска није имала утицаја никаквог на ту власт, мислим као ЈНА, јер је била, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није имала утицаја на ту власт, у ком смислу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, мислим да је нешто могла да издејствује, да уради, самостално без питања власти и тако даље. Па и када је долазила јединица та, када је дошла, морали су питати власт, може ли се лоцирати ту или не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти из Јастребарског?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога су питали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па штаб ТО, колико ја знам, тада је био командант, не знам како се звао, па су једва добили да буде једна јединица ту лоцирана, једна чета, а да ово остало буде у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви подразумевате под цивилном власти, штаб ТО?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, штаб ТО је био под командом, односно он је, како бих Вам рекао, штаб ТО је примао плату од општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Значи, од општинских структура је примао плату, односно територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да је штаб ТО под командом општине?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада је био, пазите нешто, тада је био штаб, командант штаба је био општински, да тако кажем, човек, јер га је општина постављала и именовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то звала општина и после 08. априла или сте чули за нек друго име можда?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да је била српска општина Зворник, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Кризни штаб?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам за Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о Кризном штабу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, шта знам, само да је формиран Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то? Да ли је то општина или нешто друго?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је општински орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Орган општински?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, орган, Кризни штаб, чим је штаб, онда је орган, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то функционише заједно са општином или уместо општине или мимо општине, како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како бих Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се заратило, причамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Кризни штаб је тај који је, на неки начин, био, да тако кажем, командант јединицама, претпостављам да је то било, јер зашто се формира Кризни штаб, него да би нешто решавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и војним јединицама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, чим је територијална одбрана, онда је војна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим и овим другима, ЈНА и то

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули за неки термин Привремена влада, за такав неки орган?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, чуо сам за Привремену владу, зато што је било у тој влади, односно у општини, то је било и Муслимана и Срба и вероватно је формирана Привремена влада када се то већ, да тако кажем, не да тако кажем, него када је Зворник ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је ослобођен?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од «зелених беретки».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било, колико је било «зелених беретки»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да је било и на телевизији да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле стациониране те «зелене беретке»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, било их је у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их Ви видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када сам дошао на онај састанак, када смо дошли ја и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мали Зворник? Када сте дошли прво у Зворник?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Мали Зворник, прво у Зворник. Тада је био и састанак, «зелене беретке» нисам видео, али тада је било народа испред општине и знам врло добро да су тада викали: држите четнике, ухватите их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је викао, народ?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ти који су били унутра и једино тада могу да кажем да сам поздрављен од двојице Муслимана, да су ме поздравили као човека. А ови осталио су сви гледали у мене као, да тако кажем, као у четника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «зелене беретке» нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да су били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, чим су запосели град и једва смо изашли из града, ја и командант Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како их нисте видели, јесте прошли кроз неке њихове барикаде, да ли су они направили барикаде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, звали су се «зелене беретке», али нису имали «зелене беретке», него је било и у униформи и резервне полиције и било је овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били људи из Зворника или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Зворничани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти Зворничани су били «зелене беретке»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, били су и Зворничани «зелене беретке», нису били неки са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила да су они неки са стране.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је сада био у том Кризном штабу, што кажете, командује јединицом и свима, да Ви знате, неко име, да ли знате, у том периоду, значи, мај, јуни, јули? Ко је ту главни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажемо упрошћено.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тачно ко је био у том Кризном штабу поименице, не бих Вам могао рећи, али судећи према саставу, односно не саставу Кризног штаба, него ко је формирао Кризни штаб, претпостављам да је, ајде да тако кажемо, шеф тог Кризног штаба био председник општине, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је био, ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате још некога да је био у штабу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, вероватно је био и овај К, био је и председник Извршног одбора, вероватно ови челни људи тадашње општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Јову Мијатовића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И он је био један од водећих чланова СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је испред партије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао неку функцију и ту овако, осим те партијске?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам стварно шта је био, само знам да више није, да тако кажем, у Југославији, да је вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је вани, добро. Јесте се некада касније распитивали, кажете, тај Челопек, чули сте да је био неки логор, људи и све. Ко је то формирао, ко је то направио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једино што сам чуо, а то је да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то затвор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У том Дому били Муслимани затворени и да их је једно време, тај Репић да је не знам колико убио тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је чувао тај затвор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ко је, поименице, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је то била војска, полиција, цивили, ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Војска није, мислим, да ли је војска, специјално територијална одбрана или неко други, то Вам не бих знао рећи, јер нисам долазио ту уопште после тога. И нисам видео, ни ко је био, ни да ли је био неко ту и стварно не бих знао ко је чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неко питање?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је сведок већ рекао, само мало да разјаснимо. Реците ми, који је то период када у Зворнику нема ни војске, него је само територијална одбрана, а још није формирана зворничка бригада? Тачно означите тај период, ако знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам да Вам кажем, да ли је то 19. мај или неки други мај, не бих Вам знао рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, од 19. маја нема војске?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам, од 19. маја да је то 19. мај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И до ког периода нема зворничке бригаде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је у јуну формирана зворничка бригада?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У јуну или јулу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У јуну, мислим да је у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је у јуну, а да ли можете прецизније?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не могу, не могу, не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми сада, у ком периоду Ви нисте били у Зворнику? Кажете, били сте негде тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, пазите, ја сам цело време био у Зворнику, али нисам био у јединицама, јер сам био ангажован у Глиници на обезбеђењу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, са становањем сте све време у Зворнику?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са становањем сам био све време у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, те добровољце које спомињете, какве су они униформе имали, какво наоружање?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, неки су имали ове маскирне униформе, неки су имали ове, али већина их је била у маскирним униформама и имали су аутоматско наоружање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу то биле униформе какве је имала територијална одбрана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Територијална одбрана није имала маскирне униформе, имали су ову СМБ униформу. Неки су имали и СМБ униформу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, било је онако мешовито?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Онда сте помињали да сте упознали те људе, Жућу, Нишког, Пиварског. Реците ми, да ли сте са њима разговарали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам и разговарао са њима био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, шта кажу они, шта ту раде они, ко им командује, како су они ту дошли? Мислим, то нису људи из Зворника, претпостављам, када се упознајете да разговарате, причате са њима, одакле они ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једини разговор са њима који је био и која је то мотивација, то је да је била одбрана српства.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, да бране српство?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел кажу они, ко им је командант, за кога они ту ратују, под ким су, нису под војском, кажете, шта кажу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, право да Вам кажем, нисам ја ни причао са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али претпостављам, разговарате о нечему, причате, то је нека нормална тема?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, нормална тема и у току рата је било разговори и о другим стварима, не само о рату.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али ово ми некако се намеће као најлогичније да га питате, под ким си ти, ко ти је командант?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, у војсци нема питања ко ти је командант, или знаш или не знаш ко ти је, односно тамо ко ти је командант, нити ја могу да кажем, једино овако када причамо, онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, ко Вас је упознао? То су људи који нису из Зворника, како Ви упознајете њих?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ево, рецимо, Жућу сам упознао, ово што сам рекао у Малом Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вас упознаје, ко? На који начин? То је човек који није одатле, како Ви са њим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У касарни у којој је била ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вас упознаје, ко каже, ово је Жућа? Не прилази ваљда тај непознати човек Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не прилази мени непознати човек, прилази неки од старешина који је био тамо. Тада ме је упознао са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Неки од старешина у ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, у ЈНА:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта каже, ово је ко и ко?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ово је Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, ко је то, тај Жућа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, нисам ја такав, тог калибра да ме мора упознавати са тим стварима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али претпостављам, да Вас заинтересује, сада мене неко са неким да упозна, да питам, ко си ти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У току рата, ја се извињавам, ако Вам кажем, не знам да ли сте госпођа или госпођица, ја се стварно извињавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није ни битно, судија сам.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Али, ово Вам говорим, да тада некада није се ни могло питати што си ти овде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми за ово, кажете када сте са Пиварским улазили тамо у ту Економију, кажете, јел то био дан или ноћ?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, то је било поподне, предвече, сутон, овако нешто, ноћ није била сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро и кажете неки наоружани људи чувају те људе. Да ли се ти наоружани људи супротстављају Пиварском када улази ту?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли, значи, он слободно онако улази, није никакве препреке било да они њему нешто бране да уђе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не. Претпостављам да су били, да ли под његовом командом или у команди у којој је био и Пиварски.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте некада видели мајора Марка и Пиварског?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Заједно, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На питање председника већа, пошто Вас је он ту довео да видите свог друга Бубицу, Ви кажете, нисте Пиварског питали, због чега Ви Пиварског не питате, затичете свог комшију, друга, он га малтретира, зашто не питате тог човека, шта ти то радиш, о чему се ради, зашто је тај човек ту? Мислим, мало је нелогично да никакво питање не постављате, а он Вас ту и довео?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто, многе главе су се губиле, због питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, јел то Ви из страха не питате Пиварског?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није из страха, него, једноставно, право да Вам кажем, тада ме није интересовало, тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У том моменту Вас не интересује, видите човека заробљеног, не питате, зашто, због чега, о чему се ту ради, како то ти сада њега удараш?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, видим га и зашто не питам, зато што сам већ добио, да кажем, обавештење сам чуо и нисам проверио, нисам ништа, да је он одређен био да убије Јефту Суботића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко да убије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Бубица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел тај Бубица био у неким муслиманским јединицама или нешто?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није био, да Вам кажем нешто, многи који су били ту, најгласнији Муслимани, они су побегли, али тај, зашто нисам питао, јер тај исти Бубица, када сам ја дошао у Глиницу да кажем да сам ангажован у ЈНА, рекао, шта ће ти та четничка униформа. И зато нисам ни, право да Вам кажем, ни питао. Чим он мени каже, шта ће ти та четничка униформа, шта ја онда могу да питам, да причам о њему, да питам зашто је ту. Ја Вам кажем да тада у Зворнику, када је био састанак, једина двојица Муслимана која су ме поздравили, као човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање, везано ово за полицију, нисам баш разумела, шта се ту сада дешава у том периоду, под чијом је командом полиција? Шта се ту дешава, јел полиција под Министарством неким полиције или сада ту је полиција под територијалном одбраном?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Полиција је под командом вероватно Министарства полиције, тадашње која се формирала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И у рату?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У том периоду, у мају и јуну?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно, кажем, не могу рећи да је то, али претпостављам да је била под Министарством, јер под територијалном одбраном сигурно није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Јовановићу, у ком чину сте Ви тада? Ви сте резервни официр, у ком чину?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мајор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мајор? То је чин од пре рата, претпостављам?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да. То ме питала и ова истражитељка из Хага, када ме питала и рекла је тада да сам ја, како бих рекао, добар официр, да сам ја позван, рекох, знате шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали у то време неки надимак? Како су Вас звали, како су Вас ословљавали или можда само, мајоре?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада су ме звали, многи су ме звали, друже мајоре, неки господине мајоре, али по имену и презимену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које снаге је била та јединица којом сте Ви командовали, та пешадијска јединица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Она је требала да буде чета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, колико је фактички била, тј. фактичке снаге?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Фактичке снаге је вод.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вод?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то, тридесет људи, три одељења?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ту је негде, око тридесетак људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Око тридесет људи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте Ви очекивали, шта сте очекивали, односно о чему сте размишљали када Вас Пиварски води на Економију, шта ох хоће, шта Ви очекујете да тамо нађете? Због чега идете? Због чега идете, Ви сте мајор, имате вод војника. Не може Вама, претпостављам, да наређује никакав Пиварски, претпостављам да Вам он није никакав старешина?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, прво, он је мене повео да видим, каже, свог пријатеља. Ја сам имао пријатеља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Без икаквих даљих објашњења?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Без икаквих даљих објашњења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Свог пријатеља на овој страни или на оној страни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да видим пријатеља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете? Пријатељ може да Вам буде и неки саборац тамо који је на Економији?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам ја ког пријатеља, јер ја нисам знао ког пријатеља да видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, нисте питали, нисте тражили неко објашњење, кога, шта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Причао је да видим свог пријатеља и ја када сам дошао тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико има од Челопека до Економије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, има сигурно једно два, два и по километра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате, мало, претпостављам не само мени у овој судници, је чудно то, тај Ваш однос. Он каже, идете да видите неког пријатеља и Ви ништа не питате, кога, шта, како, где, под којим околностима, због чега сада да идем, имам друга посла или, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, није, он када је мени рекао, хајде да видиш пријатеља, ја сам сматрао стварно да треба да видим пријатеља. И када сам дошао тамо, видео Бубицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Када сте Бубицу видели, када сте Бубицу видели последњи пут пре овога? Пре овога, ово се дешава, рекосте на пар дана, на неколико дана пре одласка ЈНА из Босне, то је половина маја, е па сада, када сте га видели последњи пут, пре тога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Последњи пут, да тако кажем, у нормалном стању, видео сам га 23. марта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 23. марта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ово је била негде половина, прва половина маја, месец и по дана? Да ли сам Вас ја добро схватио, да је он за тих месец и по дана поседео човек?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Побелео, рекосте, био је бео као ова чаша?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да човек обели, не мора да значи, може и за ноћ да обели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, слажем се, него, па сада то хоћу да чујем од Вас, да упоредите та два стања, то последњи пут када сте га видели и ово сада, да ли је у том периоду се тако човек променио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, чим је био затворен, тада сам видео да је затворен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него само реците, је ли се он тако знатно разликовао у та два наврата, та два Ваша виђења?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Разликовао се сигурно, јер он је био, како бих рекао, није био сед, био је онако просед, као што сам ја, рецимо сада, можда мало мање, али је тада када сам га видео, тада у мају месецу, он је био бео, толико колико сам могао да видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Потпуно бео?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је стар он био, колико је имао година?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, можда је имао, ајде, да не тврдим много, али вероватно је имао негде тридесетосам, тридесетдевет, можда и четрдесет година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Председник већа Вас је у том смислу питао, па Ви рекосте, ушли смо, па знам да сте ушли на врата, него, да ли су врата била закључана, те просторије? Да ли су била закључана врата?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нису била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уопште нису била закључана врата те просторије?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Била су затворена, али нису била закључана, јер је он ухватио за кваку и ушао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ушао, значи нико није то нешто откључавао? Да ли је било људи који су ту стајали испред врата, који су стајали испред врата, обезбеђивали то на било који начин?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем нешто, ја колико знам и колико се сада, ево да се присетим, да испред врата, односно испред зграде, да није био нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никога није било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико се ја сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте икога тамо приметили, регистровали, шта то значи, да ли то значи да су ти људи из те просторије могли комотно изаћи и шетати?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, нису, зато што сам рекао да је унутра било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Заједно са њима у просторији?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ко су ти људи који су са њима у просторији, у смислу униформе, маскирне униформе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, шта да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војничке, СМБ униформе, полицијске униформе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Полицијске нису биле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цивилне, цивилна одећа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, цивилне одеће није било. Било је униформисане, али полицијска знам сигурно није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер ми имамо овде тврдњу да је њих чувала ту полиција?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам видео полицајце, право да Вам кажем. Можда је полиција чувала, али ја нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се та зграда налази у каквом кругу, ограђеном кругу, у кругу, па се прође поред неке пријавнице, кроз неку капију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто. Да ли је било војне полиције у Зворнику?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада, док је војска била, није било војне полиције, али када је формирана бригада, онда је тек формирана војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел територијална одбрана имала војну полицију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добровољци, да ли су имали неке своје војне полицајце?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја војне полицајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 19. маја, јесте виђали по граду неке са белим опасачинма?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама један оптужени каже да је он био војни полицајац и да је он имао бели опасач, једини, да је испитивао и ислеђивао?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је био војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за Ваша сазнања, евентуална о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам видео војне полицајце, ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао Пиварски неке своје војне полицајце?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свом неком?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам да ли је имао он, али ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви схватили да Пиварски има неке своје људе или да је он ту један од неких људи под неким, на том простору?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, да колико знам, он је био један од тих људи, е да ли је имао своје, вероватно је имао своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како један од или има своје? Један од вођа или један од војника?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Један вероватно од вођа, имао је своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку своју јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Своју јединицу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада са њим неке његове људе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који иду са њим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, видео сам овако људе који иду, који су били у «Алхосу», који иду са њим, али да ли су његови или нису, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим су они били униформама, ти са њим што иду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто војној?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Војној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирној?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Неки су били у маскирној, неки су били у СМБ, не могу Вам рећи сада тачно које су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је објашњавао какав је положај ЈНА био у односу на локалне структуре. Након формирања ове бригаде, да ли је бригада преузела ингеренцију, по питању безбедности и наређења од општинских власти или је то то остало исто тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите нешто, ја колико знам, општинске власти нису наређивале бригади, колико ја знам, јер ја сам био, када сам поново ангажован, када је већ била формирана бригада, ангажован за заменика команданта батаљона, односно прво за команданта батаљона, па осле тога за заменика команданта батаљона, шестог батаљона. Колико знам да општински органи нису, тада је био командант бригаде Василић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да више територијалне одбране није било, после формирања?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није било, тада када је формирана бригада, територијалне одбране није било, него су само биле јединице бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У чему се састојала веза између општинских власти и војних власти, тј. бригаде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, била је веза по тој командној линији, командант бригаде је ишао у општину ради одређених ствари. Због чега он иде у општину и шта се ради, то ја не бих Вам знао рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, значи, да општина није командовала војним акцијама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није командовала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, она је нешто по питању логистике или слично?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, вероватно логистике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте старешина, знате шта би у таквим условима било. И још једно питање, можда да мало детаљније покушамо да објаснимо ову чињеницу, да му је рекао Пиварски, идемо да видимо твог пријатеља. Одакле је он знао да му је пријатељ тамо, мислим Пиварски? Да ли је он уопште причао? Рекао је да није, да покуша да објасни.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, како је он то сазнао, да видим свог пријатеља, не знам како је сазнао, али знам да ми је тако рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се Ви као припадник у то време ЈНА, плашили ове друге војне структуре која је била ван командног састава ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, нисам се ја плашио, нисам имао дотицаја са њима никаквих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су летеле главе. Кога и чије су главе летеле?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, летеле су главе неких који су много питали.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате можда или сте можда чули, ко их је ликвидирао?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не бих знао, јер није то само због Пиварског, било је и других који су ту били.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти други?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Који су?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то људи из ЈНА?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Из ЈНА, нису сигурно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него, ко би могао да буде?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, ти добровољци који су дошли.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд ја знам одакле су дошли.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је њему овај Бубица био пријатељ стварно или није?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, јел могу да одговорим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно одговорите, да.
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем, пријатељ ми није био, у том смислу, када се каже пријатељ. Били смо познаници и знали смо се, али пријатељ ми није био, јер ја сам имао круг својих пријатеља.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је резервни официр старе ЈНА и био је мобилисан још у марту, значи у марту месецу 1991., па због тога питам, каква су његова сазнања, ко је освојио Зворник 08. априла?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ослободио, није освојио.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ослободио.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За мене, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам, ја само како он каже.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми се не изјашњавамо него слушамо шта сведок каже.
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам, тада моја сазнања, Зворник су ослободили Арканови.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На који начин, како, због чега, како, да ли је било нереди пре тога, шта је било, јел било борби, тог пушкарања?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам Вам да је уочи тог дана био састанак у Малом Зворнику и да је било тада договорено да се раздвоје, да тако кажем, условно, муслиманска и српска страна. Међутим, то исто вече, односно када се тај састанак завршио, у МУП-у је дељено оружје из МУП-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Муслиманима, Србима није сигурно, дељено је оружје и тада је, сутрадан је дошло до.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел сте, већ се била полиција раздвојила, отишла у Каракај?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Било је да се мирно раздвоје, да не долази до сукоба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тог 06., 07., да ли је већ била раздвојена полиција, српска у Каракају?
СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па ја шта је била, него раздвојена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме да је онда, када нема Срба у полицијској станици?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Делили цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилима? Па, не, кажем, коме ће да деле, нема другом коме да деле.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нема коме другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам, да нису још увек ови били заједно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одвојено је било, добро, логично је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде у овој истрази, пред истражним судијом, рекао је да је, када је војска отишла, када је отишла војска, да је сазнао тада, да је у Челопеку било затворених Муслимана и да их је било у «Новом извору». Шта је то «Нови извор»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, када је војска отишла, када је војска отишла, тада сам ја отишао у Глиницу и у Глиници сам сазнао да је у Челопеку било затворених Муслимана и да је било у «Новом извору».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је то «Нови извор»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: «Нови извор» је фабрика црепа, цигле и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Каракају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Циглана?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали, када сте отишли одмах?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не одмах, него тек касније, када сам сазнао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је војска отишла?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када је војска отишла, а да ли је то после колико времена сам сазнао, јер када је војска отишла, тада сам отишао у Глиницу и тек касније у Глиници док сам био, сазнајем да има у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пре јула, јер сте у јулу поново ангажовани у војсци, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пре, крајем, пазите нешто, јули је месец дана, ја сам ангажован крајем јула, ангажован поново у јединицу, значи да је то било, а ово је било крајем маја. Значи, да ли сам сазнао, да ли је у јуну или почетком јула сазнао да је у Челопеку било то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли поред Челопека и «Новог извора», да ли је чуо за још неки сабирни центар за Муслимане или затвор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је чуо да је убијен Бубица. Да ли је чуо, под којим околностима, како?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па да бих знао под којим је околностима убијен, онда би морао бити присутан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него да ли сте из приче то чули, да Вам је неко описивао то?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам то из приче чуо како је убијен, само сам чуо да је убијен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Изволите, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Треба да се консултујем у вези питања са мојим брањеником, зато Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, консултујте се, изволите, кратко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И са господином Грујићем. Ја бих молио само да се сведок сада коначно прецизније изјасни у погледу овога датума, знате, малопре је члан већа, када је формирана бригада и тако даље, па и Ви говорите о некаквом јуну, почетку јула, међутим, он у истрази каже нешто другачије. Каже овако, то је страна 5, када га пита истражни судија, па каже, то је последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које стране?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Страна пет, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Док није формирана зворничка бригада, онда практично командант зворничке бригаде је надлежан и за те формације које се налазе. када је формирана зворничка бригада, да ли то знате, ја мислим да је крајем маја или почетком јуна, нисам сигуран. А да ли је то тако, да ли је он сигуран да је јун или крајем маја или се не сећа сада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па да Вам кажем, ја не и не могу да се сетим када је било формирање бригаде, јер у тој јединици тек сам дошао крајем јула месеца.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, нисте сигурни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, кажем, не могу да знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када сте дошли у ту јединицу, зворничку бригаду, јел имала она некакве тенкове, артиљерију

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знате одакле су ти тенкови?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ови тенкови који су били у Челопеку, то су ови из тенковског батаљона ЈНА који је био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, сада, кажете одлази војска, одлази ЈНА, формира се зворничка бригада. Како се то формирала та зворничка бригада, да ли је била нека наредба, или тако даље, иначе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, да Вам кажем, приликом формирања бригада, односно било које јединице, треба да постоји наредба. И вероватно је постојала наредба о формирању бригаде и тада је формирана бригада, али, опет, могу Вам рећи да се тачног датума не могу сетити, јер нисам био присутан формирању.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је одмах и постављен да кажем командант који је задужен за формирање и шта је са овим јединицама, ко врши сада команду? Ту је била ЈНА, кажете, имали сте батаљоне, па вамо, па тамо. Ко сада врши ту команду над тим батаљонима?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: ЈНА је била са једним батаљоном ту у Зворнику, на зворничкој територији, односно у Малом Зворнику и у Зворнику, то је тенковски батаљон. Остали батаљони ЈНА који су дошли из Јастребарског су били распоређени, једни у Шеховићима, једни не знам тачно где су све били. Према томе, нису батаљони отишли из Зворника, батаљони су постојали и територијалне одбране, који су се коптирали, односно који су прерасли у бригаду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У бригаду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У бригаду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, да ли је та наредба, сада говорим о наредби за формирање војске Републике Српске и те зворничке бригаде. Да ли је она ишла паралелно са одласком ЈНА? Када се знало да ће ЈНА отићи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када се знало да ће ЈНА отићи, знам само да је било говора да ће отићи и тачно се спомињао датум, али тачно када се знало да ће отићи ЈНА, то не бих могао да кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када сте Ви то чули, пре тог одласка?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Можда на једно, ајде да кажем, у односу на можда десет дана, петнаест дана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је народ у Зворнику и у том крају прихватио одлазак ЈНА?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Зависи како је ко прихватио. Одлазак ЈНА је тешко прихватио српски народ тада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко су све били резервисти у ЈНА, тада у априлу и мају месецу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите, у марту месецу знам да је код мене долазио у Челопек један Муслиман, у униформи ЈНА који је био официр исто резервни. Али је био распоређен у некој бијељинској јединици тамо ЈНА. Али углавном у ЈНА су били, било је овде у овој јединици у којој сам ја био, било је и Хрвата, и Мађара, чак и Муслимана је било у ЈНА:

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они били из тадашње Босне и Херцеговине или су били из Србије или не знам одакле, резервисти?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Било их је одсвакле, било их је, мој командант он је из Босне и Херцеговине, што је био тај Драган Обреновић, онда је био из Србије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, старешински кадар из Босне и Херцеговине, јел он остао, овај старешински кадар, јел он остао у Босни и Херцеговини, да ли се борио да се прикључи војсци Републике Српске?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: За све не знам, али знам за ову једну јединицу која је била у Челопеку, ти су остали у Републици Српској и Драган Обреновић који је одвео јединицу, батаљон одвео, он се вратио, сада после колико времена се вратио, не знам ја рећи тачно, али се вратио негде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, ова два војника о којима говорите, ту када сте ишли до неког стана да га прегледате и када су Вам јавили, ко су та два војника?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Они су били припадници тада резервног састава ЈНА.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одакле су били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са зворничке општине, сада не бих знао тачно рећи, из Челопека или не знам одакле, знам да су са зворничке општине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је у том стану касније, кажете, Ви сте комшије, ајде да појаснимо, да ли сте Ви у истом улазу били са?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Исти улаз.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исти улаз? Да ли Вам је познато да су се сместили неки војници у тај стан?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Није ми било познато.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да Да ли сте питали, шта је са тим станом и ко је тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, нисам се интересовао, јер нисам се интересовао ни за свој стан шта је било, право да Вам кажем, према томе, нисам се интересовао ни за други стан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је било пљачки станова, Ви сте рекли било је провала, и српских и муслиманских по граду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Видите, да Вам кажем, било је пљачки и муслиманских и српских станова. Знам, ево одмах да Вам кажем, да је и мој, и мој

стан је исто проваљен, али, стицајем околности, био је растурен сав, али колико сам ја у оном моменту видео, није ништа нестало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање код ове мобилизације у марту месецу, како сте Ви формално-правно, ајде да кажем, технички обавештени о тој мобилизацији, где треба да се јавите, коме да се јавите, ко Вам је, ако сте добили некакав позив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, у стану дошао, то је рекао.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Дошао је командант овај мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто ново ако имате, ако нисте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, ево, само да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, само ако има ново нешто.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тај Драган Обреновић је дошао до стана, како је сазнао за мене, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све чули.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам како је сазнао за мене. Али је дошао у стан и рекао да би требало да сутра идем са њим у Дубраве, код пуковника Тачића да се ангажујем у ЈНА. То је значи 21., 22. су дошли по мене, ја сам отишао са њима у Дубраве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ми није јасно. Како они сада, шта има везе ЈНА, како они Вас сада могу мобилисати тамо у Босни?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: ЈНА је још тада постојала, како би могли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко добија податке то, где сте Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како је добила податке, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је резервиста.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам резервни старешина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам ја све то, да ли су постојали негде спискови, мобилизацијски и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, мобилизацијски спискови су постојали у штабу територијалне одбране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био задужен у штабу за поуну ЈНА резервног састава и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада ко је био, био је, сада тачно не знам ко је био, тај.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Име ми не.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Али је био за мобилизацију је био задужен војни одсек, не само штаб ТО, војни одсек који је био у Зворнику и војни одсек је вршио распоред.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, кажете, код Вас је лично дошао господин Обреновић, па је рекао, е ти сада идеш са мном и тако даље. Како су остали резервисти ту, који су били, Ваши ти војници, како су они мобилисани, јер и код њих ишао Обреновић?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не, не, пазите нешто тада је била мобилисана једна јединица, тај, такозвани бијељински неки батаљон, који је мобилисан и ти војници који су били у Челопеку, они су били чланови тог батаљона, батаљона ЈНА који је мобилисан и они су били припадници тог батаљона. и када је та војска дошла у Челопек, они су прешли у ту јединицу. Значи, нису више били батаљон под

бијељинском командом, него батаљон под командом батаљона овог Драгана Обреновића, односно под командом пуковника Тачића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је ЈНА од тог војног одсека, домицилног, зворничког, бијељинског, тражила спискове и попуну или од кога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, они када су дошли, ја нисам био још ангажован и како су они дошли до тога да преузму они, вероватно је то дошло преко војног одсека, вероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, говорили сте о Козлуку и о том састанку и тако даље. Да ли Вам је познато, шта је био повод том састанку? Да ли је он чуо да су Козлучани хтели да оду и да напусте ту територију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, то нисам чуо шта је, која је мотивација била тог састанка, зашто су се окупили тада ту, само знам да је командант овај Драган Обреновић дошао по омене и ајмо, каже, у Козлук да видимо доле. Био сам доле, нисам учествовао у том скупу, али сам стајао поред тог, на улици, односно на тротоару тамо где су били, а око мене су били и ти Муслимани и онда ме је један од Муслимана питао, Зоране, шта је ово, шта се ово дешава, рекох, не знам. И стварно нисам знао шта се дешава.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хоћете да појасните, стајали сте тамо, да ли сте питали Обреновића, зашто идемо, која је наша функција сада на том састанку тамо? Јел имате Ви неку пратњу, да ли је ишла пратња?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, пошто сте и Ви рекли да знате одређене ствари, што се тиче војске, када је потчињени питао старешину, зашто иду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, зашто Вас воде? Ето, то ме интересује, у кој сте Ви функцији сада, да он баш Вас води? Јесте сами ишли или сте имали још неке људе?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Зато што је његова једна јединица, једна његова јединица, тенковска јединица је била у Челопеку, а ја сам био задужен за пешадију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ме интересује, да ли та јединица у Челопеку, је напуштала од маја до јуна, напуштала Челопек?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Од одласка ЈНА, јединице, та војска је отишла.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су ти тенкови отишли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тенкови су отишли одатле и нису више били у Челопеку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А где су били?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам где су били, јер сам и ја тада отишао, војска је отишла.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је војска узела тенкове, узела сву опрему и рекла, ми идемо или је предала некоме?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, остале су старешине те чете, који су били припадници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Ја бих молио сада да се сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да заврши реченицу човек.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Остали су припадници те јединице који су били држављани Републике Српске из ЈНА, у тој чети, почев од командира те чете, па до осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су, при коме су остали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Остали су и припојили се територијалној одбрани, тада док није формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је већ тада била наредба о формирању те бригаде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, за то имамо податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За то имамо податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо са сведоком да завршимо, па ћемо после.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам када је наредба дошла.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када први пут упознајете Благојевића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Упознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је он дошао у Зворник? Када је постао командант бригаде?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, нисам питао када је постао командант, председнице већа, ја питам, када он њега упознаје, не када је постао командант?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам тачно када. Не знам стварно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да завршимо онда, ако већ, јел знате онда, када је постао командант? Помињали сте Благојевића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је Благојевић, ја само знам када сам ја дошао поново, да је био и командант и Василић и Пажин и Благојевић, Василић, па је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, не могу сви истовремено. Ко је био, када сте Ви дошли, крајем јула, ко је био тада командант зворничке бригаде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Крајем јула ја мислим да је био овај, када сам дошао, да је био овај Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре њега?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Требао је да буде Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Упознао сам га када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нисте више били у војсци?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, нисам био у војсци, био сам у Глиници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, јуни, јули?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, откуда знам када је то било, када сам га упознао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, како он упознаје тог Благојевића? Под којим околностима, где он упознаје Благојевића?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У Стандарду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како, под којим околностима, ако се сећа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, четрнаест година је прошло од тада. Под којим околностима?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел био у униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је у униформи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У којој униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У униформи војске.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које војске?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Републике Српске, вероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја питам сада, ја не знам, ја га нисам видео тада.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно је тада био када сам био, тада је вероватно формирана и бригада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то Вас и питам, зато Вас то све и питам?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам тачно када је било, зато кажем, вероватно је формирана бригада, јер је он био командант тада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је бригада имала војну полицију?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Војну полицију јесте имала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Е, то када је формирана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли у августу када сте Ви били у тој бригади?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У августу, крајем августа, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био командант?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Командант војне полиције, ко је био, не бих Вам знао рећи, не бих тачно знао. Али, мени се чини, по некој претпоставци, односно што сам видео, то је био овај што је био командир чете, тенковске чете, како се зове, не сећам се више презимена. Има чудно презиме, мислим није чудно, него није на «ић», то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није неки Студени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте, Студени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он био?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је био командант те, ајде да кажем, те војне полиције, односно снага тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У августу?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Крајем августа, када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате од раније, или сте га тада први пут?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знао сам га у Челопеку, јер је био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У ЈНА је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ЈНА је био? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је чуо за овај догађај у Сапни да је пуцано на неке војнике тамо, да ли се сећа када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било, мислим крајем марта, мислим, нисам сигуран када је заставник један и када је пуцано на једну патролу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је чуо за догађаје, пуцање на колону у Тузли?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесам и гледао сам филм.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је чуо, прво?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам за то и гледао сам филм.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да је било, да смо још тада, мислим да смо још тада били ЈНА, да смо били у Челопеку још.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато колико је страдало људи тада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико је страдало?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тачно не знам, али по оним обавештењима да је страдало доста, преко двеста је страдало, колико ја знам. А ово што сте питали, ако смем да кажем, ово што се питали за Сапну, тада је Радио Зворник обавештаваода ми

у војсци држимо заробљеног једног Муслимана ради замене за ове војнике, тада је Радио Зворник обавештавао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам схватио?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тада када сте ме питали за Сапну, тада је Радио Зворник говорио да смо ми заробили неког Муслимана и држимо, да држи војска Муслимана, док се не ослободи тај војник из Сапне. А ми нисмо имали, не заробљене, него, што би наш народ рекао, никога осим наше војске.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То су дезинформације биле.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте чули, јел био неки затвор тамо код Суда за прекршаје у Зворнику?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Закон о судовима?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Затвор?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је био, али био је некада затвор ту, некада. Јел био касније, то не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала немам питања.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Део овог суђења сам испратио преко монитора, па пре него што би Кораћ евентуално поставио питања, замолио бих минут да се консултујем сада са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће бити питања? Неће бити, нико нема питања, ништа? Ево, ја још једно питање. Када поменуемо овог Студен Бранка, кажете, био је у ЈНА, када, од почетка?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Он је дошао из Јастребарског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел после 19. маја остао ту, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао је и под ким је онда био, оде ЈНА, шта се са њим догађа?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, вероватно је био у јединици територијалне одбране, припојили се територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је поново пришао бригади?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када се формирала бригада, остао је у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једно време је био у ТО, па опет бригада?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Док није бригада, односно тада је била војска Републике Српске, а није формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није формирана бригада? Добро. Овде Вам је бранилац предочио део Вашег исказа, па ја само да наставим тај део. На питање судије, када је формирана бригада, кажете, мислим крајем маја или почетком јуна, нисам сигуран. А онда судија каже, да ли је и фактички зворничка бригада преузела тај део командовања, над униформисаним лицима, а Ви кажете, па формално јесте преузела командовање над униформисанима, али је у међувремену дошло до хапшења ових паравојних формација које су одведене у Бијељину. Е, сада ту имамо неки доста велики луфт, значи, одлази, формира се бригада, Ви кажете, мислим, крајем маја, почетком јуна, а чули смо овде од свих, па и од Вас, да је хапшење било тек крајем јула?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је и крајем јула, не знам када је било тачно хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо овде чули од неких сведока.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Само знам да је било хапшење тих снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кажете, формално јесте преузела, а фактички? Да ли Ви знате? Ви сте у јуну у Глиници?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам да ли је фактички преузела команду над свим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Над свим униформисаним лицима, да ли знате или не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је преузела, ако јесте, фактички?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја када сам дошао у јединицу поново, тада је фактички била команда само бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, не знате, колико дуго је функционисала са фактичком командом над свим униформисаним лицима?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, па Вас пита судија у наставку, какав је однос био након формирања војске Републике Српске, односно зворничке бригаде, старешина бригаде, рецимо првог команданта, Благојевића са Марком Павловићем, какав је однос између њих, је ли Марко прихватио да буде под командом бригаде, а Ви кажете: пазите, морао је, односно требао је да прихвати. Једина војна формација тада је била та зворничка бригада. Више није било ТО. Да ли је он прихватио, то Вам стварно не могу рећи, јер ја нисам са њим контактирао. Он је контактирао са командантима. На кога мислите, на Благојевића да је контактирао или?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: На команданта бригаде, односно командант који је у бригади био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деконцентришете ме са Вашим разговором, немојте да разговарају тако за време суђења оптужени на клупи, стварно није у реду. На кога сте мислили, контакт команданта бригаде и?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има да контактира, ако је бивши? Мислим, по Вашем знању?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Вероватно су они контактирали заједно, откуд ја знам, јер са мном није контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је остао тај Марко Павловић и након формирања бригаде или не?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То не знам, немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам, стварно. Ја сам га једино тада упознао када сам долазио једном у штаб територијалне одбране, односно када сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је раније, него мислим када се ЈНА повукла, да ли Ви уопште ишта знате о њему? Јел он остаје на просторима или одлази са тих простора?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То, да ли је остао или је отишао, то не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја га више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите? Хвала Вам.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би, Ваш бранилац рече, немате питања. Изволите, накнадно питање.

ОКР. ИВАН КОРАЋ: Добар дан. Питање везано за хапшење Пиварског, пошто се сведок изјаснио да зна да је Пиварски ухапшен са Жућом и «Жутим осама», да ли знате под којим условима, како је ухапшен, зашто је дошло до хапшења Пиварског и његове јединице или је то само прича коју је он чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви рекли да знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пазите нешто, ја када су ухапшени, био сам у Стандарду, када су ухапшени, јер сам ујутру рано чуо, додуше, ја сам само дошао, преноћио, нисам се оно, што би наш народ рекао, ни скинуо, него онако у униформи сам легао и спавао и ујутру сам рано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, извините, тада сте већ били у бригади, када су ухапшени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у униформи?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте више били у Глиници, него сте поново?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мислим да јесам, немојте ме, стварно, али знам да сам био у стану и да сам са оружјем био. Вероватно сам био у бригади тада, вероватно. И чуо сам кроз ходник галаму односно псовање, мајку српску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради Вашој?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: У згради, ја сам само слегао раменима, сам онако у соби, следао раменима и узео пушку, рекох, ево га сада, готово, шта би, би. Међутим, касније када сам изашао, видим и даље ништа се није дешавало. Изађем напоље, ови становници, који су цивили били ту, кажу, ево, похапсили су, каже, Жућиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у граду?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они смештени, близу Ваше зграде?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Било је, и у згради су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашој згради?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, јер су по ономе говору када сам чуо да се галами унутра и да псују мајку српску, вероватно, после сам сазнао да су ту хапсили и те људе. А то је хапсила једна полиција, полицијске снаге из Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас оптужени за Пиварског, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам када је он ухапшен, али су тада ти људи ухапшени, а када је он ухапшен, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, да ли знате да јесте?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам, јесте. Колико ја знам, јел сви ти припадници јединице су били ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нешто имате да питате?

ОКР. ИВАН КОРАЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам, а нисам био присутан када су их хапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате Ви неке трошкове данас, обзиром да сте довежени, за долазак?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам једино трошак да једем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико тражите да једете?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тражим једну земичку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то ми је мало.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То ми је ужина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пошто примам, шалим се, пошто примам инсулин, па онда имам одређени режим исхране, према томе, око трошкова, једини ће Ваш трошак бити да ме вратите назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико за исхрану тражите, реците?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам одређену суму, не могу да сада.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да Вам кажем, ако смем да се нашалим, ја бих тражио, али не би ми дали сигурно толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми колико можемо, за ручак, да ли је доста, колико?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ништа, ништа, само да ме одвезу назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је регулисано.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала велика.

Сведок не тражи трошкове за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се договоримо за термине, значи, ово знате за април. За мај смо исто рекли, 08. и 09., оних пет дана, крајем маја.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да поновите, ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25. и 26. мај, ја не знам колико пута стварно, да ли Ви записујете ово? 25. и 26., исти сведоци, 08. и 09. мај и 25., 26., 29., 30. и 31. мај и запишите јуни месец, 13., 14., 15. и 16. јуни, молим вас сви запишите. Ви сте слободни, можете да идете. Хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ево вратио сам ову цедуљицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да треба нам та цедуљица још, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Једино, ако смем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ако мислите ме позивати, немојте ме 08. маја позивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Вас нећемо више.

СВЕДОК ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знате зашто, рођендан ми је унуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за 25. и 26. април 2006. године, са почетком у 9,30 часова, судница број 2.

Довршено у 12,20 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА